

afgivet, er i Virkeligheden sammenfaldende med den, som er afgivet af Marinens sagkyndige. Paa begge Steder har man savnet Beregninger, idet nemlig Andrageren Projekt slet ikke er underbygget med Beregninger, og det er da ikke muligt uden meget vidtløftige Undersøgelser, som vilde koste baade Tid og Penge, at sige noget afgørende om Opfindelsens Værdi. Hvis man skulde anstille en Prøve, vilde det, efter hvad Andrageren selv fremfører i sit Andragende, koste mindst 125,000 Kr. At bygge en Barkasse af ringe Størrelse vilde i Virkeligheden ikke være fyldestgørende, og skal man have en Patrouillebaad af nogenlunde passende Størrelse, vil den mindst koste 125,000 Kr. og sandsynligvis mere. At foreslaa Rigsdagen en saadan Bevilling vilde efter det foreliggende paa ingen Maade være rimeligt. Imidlertid er det en Selvfølge, at naar en Opfinder lover Staten og Folket noget af sine Opfindelser, som han utvivlsomt selv tror paa, er man tilbøjelig til at imødekomme ham det mest mulige, og denne Tilbøjelighed har i Virkeligheden været til Stede hos Ministeren. Men jeg spørger mig selv: Hvad skal man egentlig talt gøre, naar Andragendet henvises til Ministerens Overvejelse? Jeg kan egentlig ikke gøre andet end afvente, at Andrageren fremkommer med det, som han endnu ikke er fremkommen med, nemlig saadanne Beregninger, som maatte underbygge hans Opfindelse; med en Tegning er grumme lidt gjort; det, det kommer an paa, er Beregninger.

Maatte saadanne Beregninger fremkomme fra Andrageren, som ikke hidtil have foreligget, antager jeg, at der kan være Anledning til at undergive Sagen en ny Overvejelse og en ny Undersøgelse, hvilken sidste utvivlsomt vil kræve Penge. Give Beregningerne nogen Udsigt til Sandsynlighed for, at Opfindelsen kan have nogen Værdi, vil der i den Henvisning, som Tinget maatte give Andragendet til Ministeren, findes Hjemmel for mig, hvis jeg faar med Sagen at gøre senere, til at foreslaa Tinget en Bevilling. Men som Sagen nu foreligger, kan Henvisningen ikke medføre andet, end at Ministeren afventer de savnede Beregninger og er villig til, hvis de komme, at anstille en for-

nyet Overvejelse og eventuelt Undersøgelse, som vil koste noget.

Ordføreren (Enevold Sørensen): Jeg takker den højtærede Forsvarsminister for hans Udtalelser, idet jeg indrømmer, at mere kan man ikke sige om denne Opfindelse eller om, hvorvidt Andrageren meget højtspændte Forventninger ville gaa i Opfyldelse. Den højtærede Minister vil i Henvisningen til Ministerens Overvejelse se en Opfordring til at foretage nye Undersøgelser, naar Beregninger osv. foreligge fra Andrageren. Derefter vil jo Tidspunktet være for Regeringen til at overveje, hvorvidt den vil stille Forslag og mulig praktisk undersøge Sagen, navnlig med Hensyn til Bygning af en Patrouillebaad. Det maa saa ligge ud i Fremtiden, om der vil være Anledning til at give Andrageren Bevilling i Løbet af et Aar eller et Par Aar til at arbejde videre paa sin Opfindelse, i hvilken Retning Andragendet jo gaar.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 7 (se Tillæg B. Sp. 1505—06) af *Udvalget vedtoges* enstemmigt med 65 Stemmer.

Til Forhandling sattes derefter de *Finansministeren* vedrørende Indstillinger, nemlig Nr. 4 og 5, Betænkningens Nr. 71 og 77 (se Tillæg B. Sp. 1489 og 1493), samt *Ændringsforslag* udenfor Betænkningen af *Christian Rasmussen* (se foran).

Ordføreren (Enevold Sørensen): Til Finansministeren foreslaar Udvalget at henvisse to Andragender. Det første Andragende er fra Enke efter Toldassistent C. A. Hansen og gælder en forhøjet Understøttelse. Hendes Mand døde i 1885, før han blev pensionsberettiget, og hans Enke mener, at hans Arbejde som Toldkontrollør ved Sukkerfabrikken, hvor Kontrolløren foregik i et meget varmt Lokale, har foraarsaget et Slagtilfælde. Enken har en Understøttelse paa 156 Kr., og hun anmodede i Fjor Finansministeriet om at faa